

Naar jaarlijkse gewoonte verschijnt rond deze tijd van het jaar de derde Codakrant. En lezer, je zal het me wel niet kwalijk nemen dat ik, nu we stilaan echt afscheid nemen van een warme zomer, even mijmer over die voorbije periode. Zomertijd is voor velen onder ons ook vakantietijd: rusttijd, flaneertijd, terrasjestijd of reistijd. Vooral 'lanterfantertijd'. Alles mag even stilvallen. Het vaak hectische van gewone werktijd vertraagt. Heerlijk niets doen wordt echt mogelijk: lekker niksen, gewoon naar de -dit jaar- schaarse wolken kijken... Zalig toch? Helemaal leuk als je dat samen kan doen. Maar met het einde van de grote vakantie en met het korter worden van de dagen, moet er alweer afscheid genomen worden van de zomerse 'dolce far niente'. Wat een gelukzakken zijn we als we nog reikhalzend kunnen uitkijken naar een nieuw seizoen, naar een volgende zomer? Wat met het perspectief van zij die weten dat dit hun laatste zomer was? Wat doet dat besef met een mens, met al die naasten die dat parcours van minderen en loslaten en afscheid nemen samen afleggen?

Je zal merken beste lezer, dat het verder in deze krant ook nog over afscheid nemen gaat. Ik breng alvast een eresaluut aan allen die door het leven gedwongen worden om vaak te vroeg, te snel en te hard die moeilijke oefening te doen; die zware weg moeten gaan: "...met stille vingers wat voorbij is dichtdoen en verpakken in goede gedachten... en achterlaten en niet kunnen vergeten" (D. Bonhoeffer). Rouw is altijd de achterkant van liefde.

Respect,

Christine Gonnissen

Voorzitter RvB Coda

Een mooie traditie stopt noodgedwongen...

In de voorbije jaren kreeg u in de Coda Krant van de maand juni steeds een "Save the Date" voor het benefietconcert dat Ben Roels altijd in november speelde. De opbrengst van dit concert ging integraal naar Coda vzw om de werking ten gunste van ongeneeslijk zieke personen, hun naasten en diegenen die iemand verloren hebben en ondersteuning in hun rouwproces kunnen gebruiken, te blijven garanderen.

Sommigen onder u kregen dan in september nog een persoonlijke uitnodiging voor dit concert, met de mogelijkheid om inkomkaarten te bestellen.

Dit jaarlijks weerkerend event – om niet te zeggen: traditie- is 18 jaren geleden ontstaan uit het initiatief van een dame die in haar dagelijkse leven moest kennis maken met de dienstverlening van Coda vzw [palliatieve zorg]. Paula Becquet- Vinck vond uit eigen ervaring de werking van de diensten van Coda zo waardevol dat zij die werking persoonlijk wilde ondersteunen op haar manier. Als gepassioneerde amateur pianiste wou zij een benefietconcert voor Coda vzw organiseren. Niet zomaar een concert maar wel één met een bepaalde informele atmosfeer op een speciale locatie. En die locatie was snel gevonden, kort bij de woonplaats van Paula: de kapel van het klooster van de Zusters Benedictinessen in Schoten. De zusters waren bereid om hun kapel belangeloos éénmaal per jaar ter beschikking te stellen.

De locatie was een feit; de logistieke ondersteuning door de vzw 'Vereniging van Schotenhof' werd snel georganiseerd. Coda vzw stond in voor de praktische organisatie van het evenement: de kaartenverkoop en de materiële en financiële besognes werden door de vzw opgenomen.

Rest nog het niet onbelangrijke detail van de noodzaak aan een piano en de nodige belichting. Ook hier werden leveranciers bereid gevonden om ofwel gratis, ofwel tegen een gereduceerd tarief, materiaal aan te leveren: Lovrovic Pianoverhuur en Sound Service Schoten deden hun duit in het zakje.

Ben Roels is een erg goede vriend van Paula Becquet – Vinck. Als destijds beloftevol beginnend pianist wou hij graag zijn bijdrage leveren door gratis een concert te spelen. Zijn éénmalige toezegging is intussen zeventien maal herhaald.

Toen we ook dit jaar in de aanloop naar de opmaak van de Coda Krant van juni aan Ben de vraag stelden om een datum voor het intussen traditionele benefietconcert te mogen publiceren, kregen wij van hem het antwoord dat hij door persoonlijke omstandigheden geen openbare pianoconcerten meer kan uitvoeren.

Dit is voor Coda vzw [palliatieve zorg] een tegenvaller. Maar voor Ben zelf is dit véél erger. Een stuk van zijn identiteit als persoon en als professional wordt gehypothekeerd. Als je door omstandigheden je passie niet meer kunt volgen en je beroep niet meer kunt uitoefenen dan dien je jouw leven op een andere manier in te richten en dat is niet vanzelfsprekend. Wij wensen hem dan ook al het goede en de nodige sterkte toe, en we zijn heel dankbaar voor wat hij in de voorbije jaren voor Coda vzw heeft gerealiseerd.

Intussen denken we na over 'hoe nu verder?'. Gaat Coda vzw [palliatieve zorg] nog een soortgelijk event organiseren? De verbinding tussen de initiële initiatiefnemer, de initiële locatie en de uitvoerder is verbroken. Dat is het leven.

We weten intussen dat de bekende locatie geen optie meer is. We moeten op zoek naar een andere formule, op een andere locatie en met andere partners. En dat is niet evident voor een organisatie die leeft in het hart van velen maar die toch erg klein is voor het opnemen van die niet alledaagse taak.

We kunnen al zeker zeggen dat er dit jaar géén benefietconcert zal georganiseerd worden. Als Coda vzw ervoor kiest om deze mooie traditie verder te zetten dan zullen we dit tijdig communiceren.